

Stanovisko MŠMT k dopisu několika členů RVVI k hodnocení aplikovaného výzkumu v M17+

1.

Tvrzení v dopise:

„Pro hodnocení excelence ve výzkumu jsou dnes nastavena velmi podrobná kritéria, pro aplikovaný výzkum však jakákoliv kritéria, tzv. socioekonomické metriky zcela chybějí. Komise pro hodnocení výsledků (KHV) RVVI se jimi nezabývá a specifická metodika, která je uplatňována v resortu MŠMT a kde se předpokládá rovněž hodnocení v pilířích 3, 4 a 5, je zcela nedostatečná. (...) MŠMT svůj velmi „kreativní“ způsob poskytování podpory vysokým školám zakládá v podstatě na modulech M1 a M2, tedy téměř výlučně na základě excelence základního výzkumu (až na pár výjimek skutečně excelentního aplikovaného výzkumu).“

Stanovisko MŠMT:

Tato výtku je však neopodstatněná. Metodika 2017+ využívá k hodnocení v modulech 3 až 5 hodnocení pomocí mezinárodních evaluačních panelů (dále jen „MEP“) sestavených z mezinárodně uznávaných expertů. Složení panelů odpovídá oborovým složením struktury hodnocené vysoké školy. Výhodou expertního posouzení tak je, že multioborový panel může zohlednit rozdíly v charakteru aplikovaného výzkumu například v technických a sociálních vědách. Metodika hodnocení výzkumných organizací v segmentu vysokých škol je navíc zaměřena na hodnocení střednědobých/dlouhodobých trendů vývoje výzkumné organizace. Je zaměřena na hodnocení výzkumné organizace z řady hledisek shrnutých do 5 modulů: 1. Kvalita vybraných výsledků, 2. Výkonnost výzkumu, 3. Společenská relevance, 4. Viabilita a 5. Strategie a koncepce. Ze své podstaty nereaguje a ani nemůže reagovat na ad hoc situace. Současně však v žádném případě nebrání vzniku praktických aplikací reagujících na společenské výzvy. Naopak výzkumné organizace, které dlouhodobě vykazují kvalitní výsledky jak základního, tak aplikovaného výzkumu, jsou organizačně dobře uspořádány, kvalitně koncepčně řízeny, a zároveň také připraveny na rychlou reakci na aktuální potřeby společnosti. Jak ostatně řada z nich v posledních měsících prakticky dokázala. Jak byla RVVI informována, principy distribuce prostředků institucionální podpory na DKRVO byly rozděleny zcela v duchu současné platné právní úpravy. MŠMT postupuje v souladu s implementací Metodiky 2017+. Kompletní hodnocení ve všech třech modulech probíhá v roce 2020 a vstoupí do financování výzkumných organizací v segmentu vysokých škol počínaje rokem 2021. Do roku 2020 včetně je poskytována tzv. stabilizační část představující cca 86 % poskytnutých prostředků odpovídající úrovni podpory poskytnuté v roce 2018 a tzv. motivační část, která vychází z výsledků hodnocení provedeného RVVI v modulech 1 a 2. MŠMT ve shodě s vysokými školami přistoupilo k řadě kompenzačních mechanismů, které např. technickým vysokým školám umožňují vypořádat se s případně nedostatečně vyhodnocenými aplikačními výsledky (a obdobně sociálně vědním a humanitním oblastem). MŠMT využívá výstupy práce RVVI v principu, který mu ukládá zákon. Tyto aplikované mechanismy MŠMT bere jako příkladnou synergii s hodnocením RVVI i v tom smyslu, že pomáhá saturovat postupný proces plného náběhu modulu 1. Tvrzení, že MŠMT zakládá svůj způsob poskytování podpory na modulech 1 a 2 a ty že jsou postaveny výhradně na základech excelence základního výzkumu není správné.

2.

Tvrzení v dopise:

„Podle obecných prohlášení KHV by se měl aplikovaný výzkum promítnout do hodnocení dle modulů M3 až M5, tedy na úrovni poskytovatele. Tyto moduly však zatím nejsou dostatečně aktivovány, a tak aplikovaný výzkum na vysokých školách není v letošním roce hodnocen vůbec.“

Stanovisko MŠMT:

Závěr tvrzení je nepravdivý, neboť v letošním roce, tedy v roce 2020, probíhá hodnocení jak v modulech 1 a 2, tak v modulech 3 až 5.

3.

Tvrzení v dopise:

„Harmonogram ‚náběhu‘ hodnocení předpokládal, že se úplné hodnocení výzkumu na vysokých školách odrazí ve finanční podpoře vysokých škol již v roce 2021. Posunutím celkového hodnocení hluboko do roku 2021, které bylo RVVI předloženo a jehož se týkal spor na dubnovém jednání RVVI, dojde k tomu, že aplikovaný výzkum na vysokých školách bude potlačován ve prospěch ‚excelentního výzkumu‘, který se sice (a jsme rádi, že tomu tak bude) projeví v mezinárodních publikacích, ale ekonomice ČR nic nepřinese.“

Stanovisko MŠMT I.:

Podotýkáme, že posun harmonogramu hodnocení v segmentu vysokých škol fakticky znamená ukončení celého procesu jen o dva měsíce později (31. 5. 2021 místo původního termínu 31. 3. 2021). Harmonogram stanoví nejzazší hraniční termíny, které je třeba naplnit, přičemž snahou je vše provést rychleji. Jakékoli dřívější ukončení práce MEP bude vítáno. Důvodem pro úpravu harmonogramu hodnocení výzkumných organizací v segmentu vysokých škol je výlučně dopad pandemie Covid-19 na možnou osobní účast zahraničních odborníků při hodnocení výzkumných organizací. Původní předpoklad tedy s touto nastalou situací, kdy byl prakticky na celém světě vyhlášen nouzový stav se zákazy vycestování z domovských zemí, při nastavování harmonogramu pochopitelně nepočítal. V MEP je v současnosti přibližně 270 hodnotitelů a hodnotitelek působících v téměř 40 zemích (86 % působí mimo ČR). Ke změně harmonogramu bylo přistoupeno v okamžiku, kdy zahraniční členové MEP začali z důvodu šíření Covid-19 odříkat svou účast na hodnocení s tím, že vzhledem k situaci nebudou schopni dostát svým povinnostem člena MEP. Přitom velmi kvalitní složení MEP bylo konstatováno i na úrovni RVVI a rozpad MEP by byl velkou chybou. Po zvážení možnosti vypustit osobní jednání MEP v sídle hodnocené výzkumné organizace, MŠMT vyslyšelo argumentaci upozorňující, že individuální vzdálené hodnocení neskytá záruku plnohodnotného hodnocení a bylo by výrazným zásahem do kultury hodnocení. Posun termínů spočívá především v prodloužení doby hodnocení MEP, vrcholící tzv. on-site visit nejpozději do konce listopadu 2020 a zpracované ve finální podobě ze strany MEP do konce roku 2020. Uzavření procesu hodnocení, tzn. propojení všech pěti modulů, původně předpokládané do 31. 3. 2021, se posouvá o již zmíněné 2 měsíce, tj. do 31. 5. 2021, s tím, že jde o nejzazší termín, který nemusí být případně využit. Nejde tedy o „posunutí celého hodnocení hluboko do roku 2021“ jak se v dopise píše. MŠMT i nadále počítá s promítnutím výsledků hodnocení do modelu poskytování podpory na DKRVO počínaje rokem 2021. Vše, co MŠMT

plánuje, samozřejmě vychází z předpokladu, že bude moci být vzhledem k pandemické situaci provedena plnohodnotná on-site visit, která je dle metodiky pro hodnocení výzkumných organizací v segmentu vysokých škol nezastupitelnou součástí hodnocení. Pokud by tento názor o nezastupitelnosti on-site visit měl být přehodnocen, zapojíme se samozřejmě do debaty stran realizovatelnosti a přidané hodnotě alternativních forem komunikace MEP.

Stanovisko MŠMT II.:

Dále, k žádnému potlačování aplikovaného výzkumu na vysokých školách nedojde. Nejenže posunutí termínu uzavření procesu hodnocení z března na květen nebude mít pro podporu aplikovaného výzkumu prakticky žádný dopad, ale zejména kolik prostředků z institucionální podpory na DKRVO je hodnocenou výzkumnou organizací alokováno na podporu aplikovaného výzkumu, je interní záležitostí a pravomocí každé výzkumné organizace a nelze ji přenášet na úroveň vztahu poskytovatele a výzkumné organizace. Excelentní základní výzkum vytváří vědecké zázemí výzkumné organizace, které je podmínkou pro excelentní aplikovaný výzkum. Jde o spojité nádoby. Excelentní výsledky základního výzkumu se tak v ekonomice dané země projeví.

4.

Tvrzení v dopise:

„Naopak ty, kteří se zabývají praktickými řešeními pro průmysl a společnost bude vést k tomu, aby sepsovali publikace, které si může přečíst ‚celý svět‘. Za sebelepší světový patent, licenci prodanou českému podniku, za kolaborativní či smluvní výzkum, za vznik startupového řešení, transfer technologií dosažených v uplynulých letech je přiděleno nula bodů a nula korun.“

Stanovisko MŠMT:

Není zjevné, co je myšleno v kontextu Metodiky 2017+ „přiděleno nula bodů a nula korun“. Přímý finanční přínos uvedených výsledků a výstupů aplikovaného výzkumu snad přirozeně vyplývá především z jejich komercializace. To však neznamená, že tyto výsledky nejsou v rámci Metodiky 2017+ hodnoceny (např. v modulu 1) a nepromítají se do výsledného hodnocení, jež je zohledněno ve výši poskytnuté institucionální podpory na DKRVO. Na úrovni fakult a institutů VŠ jsou patenty a prodané licence (podnikům v ČR i zahraničí) hodnoceny v rámci modulu 3 v indikátoru 3.5, smluvní výzkum je hodnocen v indikátoru 3.3, start-upy v 3.9 a transfer technologií v indikátoru 3.8. Na univerzitní úrovni jsou některé z uvedených bodů hodnoceny v příslušných indikátorech v rámci modulu 4. Metodika 2017+ není návratem k hodnocení pomocí přepočítávání patentů na body a finance z předchozího modelu hodnocení. V dopise jsou zmiňovány pouze výstupy aplikovaných výzkumů s komerčním potenciálem, zcela opomenuty jsou výstupy aplikovaných výzkumů se zásadním neekonomickým dopadem na společnost.

5.

Tvrzení v dopise:

„Za této situace lze velice těžko očekávat, že se vložené prostředky z výzkumu budou státu vracet, pokud stát užitečné aplikované výsledky pro průmysl v rámci institucionálních prostředků neměří,

nepodporuje a nefinancuje. Pro aplikovaný výzkum a technické vysoké školy tak vznikla letos nejhorší situace za posledních 20 let.“

Stanovisko MŠMT:

Technické vysoké školy se podílí na růstu institucionální podpory na DKRVO významnou měrou. Jak je shora uvedeno, tvrzení o nezohledňování aplikovaného výzkumu se nezakládají na pravdě a citovaná věta je spíše citově zabarvenou proklamací.

6.

Tvrzení v dopise:

„Metodika 2017+ byla schválena v únoru 2017. Teprve v prosinci 2019 zahájilo MŠMT sběr dat pro hodnocení podle modulů M3-M5 v segmentu vysokých škol. Sběr dat je však nadměrně rozsáhlý, nesoustřeďuje se na konkrétní klíčové parametry socioekonomických hodnotících kritérií, protože ta nejsou dosud jednoznačně stanoveny. Sběr dat bez předem daných kritérií pro jejich vyhodnocování je kontraproduktivní.“

Stanovisko MŠMT:

Metodika 2017+ byla skutečně schválena v únoru 2017 s tím, že pro segment vysokých škol měla být metodika následně dopracována. Tak se stalo v červenci 2019 schválením metodiky hodnocení výzkumných organizací v segmentu vysokých škol usnesením vlády č. 563 ze dne 30. 7. 2019. Metodika pro vysoké školy je přílohou č. 5 kompletní metodiky. V souladu s harmonogramem hodnocení v segmentu vysokých škol zpracovalo MŠMT dokumentaci, kterou zveřejnilo 30. 10. 2019. Sběr dat a kritéria hodnocení probíhají plně dle vládou schválené metodiky.

7.

Tvrzení v dopise:

„Do hodnocení má být zapojeno přes 2000 odborníků a celý proces bude stát desítky milionů Kč. Výsledek nebude odpovídající. (Zeptejte se některého z těch 2000 odborníků, co považují za socioekonomické přínosy a jak je budou hodnotit. Odpověď by byla opravdu zajímavá.)“

Stanovisko MŠMT:

Podle dosavadního stavu MEP je do hodnocení zapojeno cca 270 odborníků. Hodnocení výzkumných organizací v segmentu vysokých škol je hodnocením jak co do rozsahu (segment vysokých škol je jednoznačně největším segmentem), tak co do různorodosti hodnocených výzkumných organizací jedinečným procesem. Má-li být kvalitně provedeno, je třeba obětovat čas i finanční prostředky a nechat hodnocení proběhnout podle metodiky, kterou ve velmi podrobném detailu schválila jak RVVI, tak vláda ČR. Žádný jiný segment tak podrobnou metodiku schválenou na úrovni vlády nemá. Zpochybňování zahájeného hodnocení před jeho dokončením ničemu neprospěje, jen může samotné hodnocení ohrozit.

8.

Tvrzení v dopise:

„Koncem března 2020 požádalo MŠMT o prodloužení celého hodnocení dle všech pěti pilířů Metodiky 2017+ do května 2021. To znamená, že ani v roce 2021 se situace pro financování aplikovaného výzkumu nezmění, bude pokračovat doslova nulová varianta. To je skutečně neudržitelné. Neudržitelné z pohledu Inovační strategie, z pohledu toho, co stále deklaruje tato vláda. Dle našeho názoru začala dlouhodobá deformace financování aplikovaného výzkumu, která při jejím pokračování může mít skutečně zdrcující dopad na ekonomiku ČR v horizontu 5-10 let.“

Stanovisko MŠMT:

Text pouze opakuje předchozí nepodložená přehnaná tvrzení. Posun hodnocení v modulech 3 až 5 o 2 měsíce v důsledku pandemie Covid-19 nemůže mít „*zdrcující dopad na ekonomiku ČR v horizontu 5-10 let*“. Celá rétorika citace tedy spíše jen emotivně opakuje něco, co již autoři jednou zmínili.

9.

Tvrzení v dopise:

„Plně souhlasíme, že je nezbytné vyžadovat excelenci výzkumu, a to i toho aplikovaného. Ale excelentní výzkum se hodnotí v různých oborech různě, nelze aplikovat jednu metriku. Ta dnešní, uznávaná KHV a zatím užívaná MŠMT, se opírá o zvyklosti v přírodních vědách, o nomenklaturu FORD OECD, která není primárně určena k cíli, ke kterému je dnes v ČR použita. Tak, jak je nyní hodnocení nastaveno, nepostihuje význam oborů rozhodujících pro budoucnost, jako jsou informatika, kybernetika, nanotechnologie či umělá inteligence. Proto ani s měřením excelence v dnešní podobě nejsme spokojeni a budeme usilovat o podstatnou změnu.“

Stanovisko MŠMT:

Tato výhrada se vztahuje k Metodice 2017+ jako celku (ačkoli na jiném místě v dopise autoři proklamují podporu této metodiky), zejména k modulům 1 a 2. Metodika 2017+ vychází z mezinárodně uznávaných metodik a postupů hodnocení. Nachází se však v implementační fázi, postupně jsou sbírány zkušenosti pro její zdokonalování, značným limitem jsou i kapacity, které na implementaci byly vytvořeny. Jde o proces směřující k postupnému vylepšování. Jistě by bylo přínosem, kdyby předložený materiál obsahoval konkrétní návrhy, jež by přispěly k dotváření metodiky např. právě pro oblast aplikovaného výzkumu. Pokud jde o vybrané výzkumné obory uváděné v materiálu, tedy o informatiku, kybernetiku, nanotechnologie či umělou inteligenci, poukazují na některé z důležitých oblastí ve výzkumu a vývoji, nikoli však na metodiku hodnocení výzkumných organizací respektující svobodu bádání. Nelze přehlédnout, že výběr oborů „*rozhodujících pro budoucnost*“ nezahrnuje další významné společenské výzvy, jako například klimatickou krizi, migraci, demografii, případně různé další sociální problémy.

10.

Tvrzení v dopise:

„Smysluplné a objektivní hodnocení vědy a výzkumu má rozhodující vliv na správné směřování výzkumu, na vhodnou rovnováhu mezi základním, světově uznávaným výzkumem, a účelností výzkumu pro potřeby ČR. Právě účelné využití veřejných prostředků pro český výzkum a pro potřeby rozvoje ekonomiky této země máme na srdci. K tomuto směřování bohužel nedochází a od tohoto cíle, tj. být inovativní zemí, jejíž konkurenceschopnost je založena primárně na nových poznatcích, se vzdalujeme. U pracovníků aplikovaného výzkumu na jednotlivých výzkumných pracovištích roste nespokojenost tak, jak na ně letošní způsob hodnocení ze strany MŠMT postupně dopadá.“

Stanovisko MŠMT:

Z výše uvedených reakcí MŠMT je již zřejmé, že k žádnému negativnímu dopadu hodnocení na výzkumníky ze strany MŠMT nedošlo, což je jedním z dalších nevhodných shrnutí současného stavu v komentovaném dopise. Pokud připomínka naráží na způsob financování, neexistuje žádná nutná vazba mezi tím, jak se prostředky rozdělí na úrovni poskytovatele a jak na úrovni výzkumné organizace/vysoké školy. To je snad základní princip, na kterém je několika úrovně hodnocení postaveno. Pokud je tento princip zpochybněn, je zpochybněna Metodika 2017+ jako taková, a to navzdory v dopise opakovaným deklaracím o její podpoře. Návrat ke „kafemlejnkové“ logice, tj. vazbou mezi výsledkem, který je zhodnocen, identifikací příslušné sumy a pak očekávání na straně akademiků, kteří si takovou sumu „nárokuje“, je zcela nepřijatelný a proti smyslu hodnocení. Podotýkáme, že kromě opuštění „kafemlejnkové“ logiky je základním principem hodnocení výzkumné organizace jako celku, sledování prokázaných či tušených „dopadů“ na jednotlivé výzkumníky, je mimo účel metodiky a stejně tak je nepřijatelné přenášet partikulární spory v rámci institucí na národní metodiku, která by takto měla nahrazovat vnitřní debatu včetně vnitřního rozdělení prostředků. Takovéto nepřijatelné snahy samozřejmě evidujeme, přičemž jejich zohledněním by byla zcela narušena transparentnost metodiky.

Metodika 2017+ je primárně hodnocením střednědobých/dlouhodobých trendů, přičemž hlavní přidanou hodnotou metodiky má být právě stabilizace a dlouhodobost. To je jedním z důvodů, proč se kompletní hodnocení dělá 1x za 5 let a proč každé kompletní hodnocení stanovuje prospektivně režim na 5 let dopředu. Je třeba zopakovat, že dopis pomíjí hlavní důvod existence DKRVO, tedy že se týká organizace jako celku. Pokud chce stát prioritizovat obory, má na to určenou účelovou podporu, které je dostatek a která je k tomu určená. U DKRVO jde o vyhodnocení a rozvoj organizace na základě toho, co dělá a jak to chce dělat do budoucna. Musí tedy v sobě mít prvek stabilizační a prvek přidané hodnoty, ať již aplikační či excelence. Nemá však být skrze DKRVO preferován nějaký obor či oblast před jinými.

11.

Tvrzení v dopise:

„Jako členové RVVI cítíme spoluzodpovědnost za tuto situaci. Rádi bychom otevřeně jednali na nejbližším zasedání RVVI o tom, kam vlastně směřujeme – díky tomu, jak je Metodika 17+ rezortem MŠMT implementována.“

Stanovisko MŠMT:

Řada výše uvedených výhrad směřuje proti Metodice 2017+, modulům 1 a 2, proto je určité nosná debata i s KHV o způsobu registrace výsledků aplikovaného výzkumu a doporučený způsob hodnocení. Jediná konkrétní výhrada vůči implementaci MŠMT je k odsunutí termínu pro zpracování konečné verze protokolu z kompletního hodnocení ve všech 5 modulech o dva měsíce, které je způsobeno uzavřením mezinárodních hranic v důsledku epidemie Covid-19. Což s ohledem na jiné důsledky koronavirové krize je poměrně přijatelný důsledek.

12.**Tvrzení v dopise:**

„Neprotestujeme proti Metodice samotné, její implementace v AV ČR žádné problémy nevyvolává.“

Stanovisko MŠMT:

Vysoké školy a jednotlivé ústavy Akademie věd jsou zcela odlišné typy subjektů. Velikostí, oborovým rozptylem, řízením, skladbou rozpočtu, rolí v systému, a také z hlediska právního i funkčního vztahu vůči poskytovateli. Svým rozsahem je plná aplikace Metodiky 2017+ v segmentu vysokých škol bezprecedentním úkolem a vyžaduje řadu mechanismů, které je třeba aplikovat na velké univerzity, techniky, ale i školy umělecké, soukromé či neuniverzitního charakteru. Vysoké školy nelze v tomto ohledu zaměňovat s veřejnými výzkumnými institucemi zřizovanými Akademií věd. Tato nesouměřitelnost byla opakovaně vysvětlena.

13.**Tvrzení v dopise:**

„Jak již bylo uvedeno výše, rádi bychom Vás proto požádali o zařazení bodu květnového jednání RVVI v kategorii A s názvem Hodnocení aplikovaného výzkumu, v rámci kterého KHV představí způsob registrace výsledků aplikovaného výzkumu a doporučený způsob hodnocení.“

Stanovisko MŠMT:

Kritéria hodnocení výzkumných organizací v segmentu vysokých škol jsou uvedena v části III Metodiky hodnocení výzkumných organizací v segmentu vysokých škol, která byla jako příloha č. 5 Metodiky hodnocení výzkumných organizací a hodnocení programů účelové podpory výzkumu, vývoje a inovací schválena usnesením vlády ČR ze dne 30. 7. 2019 č. 563. „Sběr dat“, tedy sebeevaluační zprávy, byly hodnocenými vysokými školami zpracovány v souladu s původním předpokládaným harmonogramem a v současné době jsou zasílány členům MEP k hodnocení. Případné urychlení, které si autoři dopisu žádají, je možné provést vypuštěním on-site visit (bylo by však velmi nešťastné, pokud by členové MEP měli dostat třetí verzi hodnocení příslušné vysoké školy, bez přiměřeně objektivní příčiny odpovídající vypuknutím pandemie Covid-19. V současné době již mají informace o plánovaných on-site visit nejpozději do konce listopadu 2020). Jak bylo výše několikrát uvedeno, prodloužení termínu uzavření kompletního hodnocení

v segmentu vysokých škol do 31. 5. 2021 nebude mít vliv na využití výstupů tohoto hodnocení pro poskytování institucionální podpory na DKRVO.

14.

Tvrzení v dopise:

„MŠMT bude RVVI informovat, podle jakých konkrétních kritérií budou hodnoceny údaje získané ze sběru dat na vysokých školách i návrhy, jak sběr a vyhodnocení dat urychlit s cílem umožnit využití úplného hodnocení dle Metodiky 2017+ při poskytnutí prostředků v roce 2021 (pro Metodiku 2017+ to jistě není nijak předčasný termín). Zároveň bude MŠMT prezentovat způsob poskytování podpory v návaznosti na hodnocení, pokud deklaruje, že mezi hodnocením a podporou není přímá návaznost.“

Stanovisko MŠMT:

MŠMT v souladu s usnesením vlády ze dne 30. července 2019 č. 563 zpracuje a zveřejní pravidla poskytování institucionální podpory na DKRVO na léta 2021 až 2025 vysokým školám ve své působnosti. Pracovní tým, se kterým MŠMT procesy konzultuje, sestává mj. z rektora ČVUT, VUT, UK, UPAR, UTB, prorektora VŠCHT a děkana Přírodovědecké fakulty MU. MŠMT tak považuje zastoupení technik a aplikovaného výzkumu za více než reprezentativní, naopak vnímá nedostatek stran zapojení (aplikovaného) společenského výzkumu a chceme toto napravit. RVVI také odložila přípravu rozpočtu, tudíž není zjevné, zda a jaký bude meziroční nárůst prostředků DKRVO, což je informace přímo ovlivňující otázku mechaniky rozdělení prostředků v gesci MŠMT. Očekáváme fixaci značné části prostředků z minulých let, což je jednoznačný a mezinárodně běžný princip financování potvrzený např. i v rámci IPn Metodiky, a prostředky dělené s využitím výstupů hodnocení. K této debatě MŠMT přizve zástupce vysokých škol. Jak říká zákonná úprava, hodnocení je podkladem pro financování, tudíž finální rozhodnutí MŠMT učiní na základě všech procesů a výstupů stanovených Metodikou 2017+, jakkoli je jasné, že o principech se povede debata paralelně (např. o využití takzvaného indexového financování či poměru „fixní“ a „motivační“ části alokace apod.). O poměrně dosti předčasný termín se tedy skutečně jedná. Tak jako tak, otázka distribuce prostředků bude plně respektovat účel dotačního titulu DKRVO a bude vycházet z celé řady podkladů, které plný náběh Metodiky 2017+ poskytovateli nabídne. Všechny výše uvedené principy jsou dlouhodobě a průběžně komunikovány s vysokými školami i RVVI. O finální podobě této distribuce rozhodne poskytovatel, stejně jako je tomu kromě MŠMT u AV ČR a dalších resortů.